

РЕШЕНИЕ

№ 20850

гр. София, 17.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав, в
публично заседание на 18.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **12527** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано във връзка с Решение № 13427/10. 12. 2024 г. по адм. д. № 3997/2024 г. по описа на Върховния административен съд, с което е отменено Решение № 782/ 5. 02. 2024 г., постановено по адм. д. № 9711/2023 г. по описа на Административен съд – София град и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд със задължителни указания в мотивите на решението.

Предмет на разглеждане са подадени от А. Д. П. и Д. В. К., чрез адв. И., срещу Център за развитие на човешките ресурси /ЦРЧР/ осъдителни искиове за заплащане на сумата в общ размер на 24 000 лева - по 12 000 лева за всеки от двамата ищци, представляващо претендирано обезщетение за причинени неимуществени вреди, вследствие от засегнат субективен интерес, в резултат на предоставянето на поверителна за ищците информация, представена в публичното пространство от служители на ЦРЧР. Претендира се и законната лихва от датата на исковата молба до окончателното плащане.

Депозираните искиви молби са с правно основание чл. 39 от ЗЗЛД, чл. 79 и чл. 82 от Регламент /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27. 04. 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ ЕО /ОРЗД/.

В исковите молби са изложени съображения за това, че вследствие на неправомерно обработване на личните данни на ищците, същите са претърпели неимуществени вреди. А. П. е понесла и продължава да търпи тежки емоционални преживявания, за дълъг период е страдала от нервно напрежение, понесла е две спонтанни прекъсвания на бременност, засегнати са доброто ѝ име и професионалната ѝ репутация.

Твърди се, че вследствие на публично разпространени неверни позорящи твърдения за личността, на ищеца Д. К. са причинени негативни преживявания – страх, тревога, срам и неудобство от публикациите, същите са се отразили на неговия бизнес, което от своя страна е рефлектирало неблагоприятно на отношенията му с близки, приятели и колеги.

Отговорността на ответника Център за развитие на човешките ресурси е ангажирана в качеството му на администратор на лични данни, с твърдение, че вследствие на предоставяне на медиите през 2018 г. на информация, свързана с участие на ищците А. П. и Д. К. в Програма „Е.“ - на имената на ищците, на факти от техния личен живот - семейно положение и роднински връзки, до участието на А. П. в оценяването на определени проектни предложения, дата на подаване на проектно предложение по конкретен проект в ЦРЧР, до размера на субсидии, както и начина на тяхното изплащане, в медиите и в обществото се разпространяват изопачени факти, въвели ищците в центъра на скандал за конфликт на интереси и порочни практики, водещи до неправомерно усвояване на огромни парични суми, отпуснати от ЕС във връзка с образователната програма „Е.+“.

В съдебното заседание ищците се представляват от адв. И., която поддържа исковата молба и моли исковите претенции да бъдат уважени.

Ответникът – Център за развитие на човешките ресурси се представлява от адв. Г., която сочи аргументи за неоснователност на предявените искове и моли същите да бъдат отхвърлени.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на предявените искове.

Административен съд – София град, след като се запозна със становищата на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От събраните по делото доказателства, включително доказателства по гр. дело № 21411/ 2021 г. по описа на СРС и по адм. дело № 9711/ 2023 г. по описа на АССГ, приобщени по настоящото дело, се установява, че А. П. е хабилитирано лице в Университета за национално и световно стопанство и е извършвала работа като независим оценител на проектни предложения към Център за развитие на човешките ресурси /ЦРЧР/, като между страните са сключени Договор № ЧР-02- 39/09. 08. 2017 г. с предмет оценка на проектни предложения по Програма „Е.+“ за 2017 г. и Договор № ЧР-02-94/14. 03. 2018 г. с предмет - оценка на проектни предложения по Програма „Е. +“ за 2018 г., 2019 г. и 2020 г. В качеството си на външен оценител, ищцата А. П. е била запозната с ръководството за оценители за качествено оценяване по програмата Е.+ във Версия 1 от 10/01/2018 г., като съгласно т. 2.2 от Ръководството, за да се осигури независимостта на оценителите, техните имена не се обявяват публично. Установява се също, че оценителите не трябва да се намират в ситуация на конфликт на интереси по отношение на проектните предложения, по които трябва да дадат мнение, като подписват декларация за липсата на такива обстоятелства и се задължават при възникването им да уведомят ЦРЧР. Когато потенциален конфликт на интереси е доведен до вниманието на ЦРЧР, като последният преценява обстоятелствата и решава дали да изключи експерта. В ръководството изрично е посочено, че всички лични данни ще бъдат обработвани в съответствие с Регламент /ЕО/ №45/2001 на Европейския парламент и на Съвета относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни, като последният се прилага за обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза.

Установява се, че към 14. 03. 2018 г. А. П. не е оценител към ЦРЧР, като правоотношенията между страните по Договор № ЧР-02-94/14.03.2018 г. с предмет оценка на проектни предложения по Програма „Е. +“ за 2018 г., 2019 г. и 2020 г. са прекратени.

Не се спори между страните и по делото се установява, че ищецът Д. В. К. е управител на дружество Сдружение „Надежди и мечти“ с ЕИК[ЕИК], което е било бенефициент по Програма „Е.+“ и на още две партньорски организации, организиращи мобилности и младежки обмени по програмата - European Strategic Partnerships Ltd и London Mobility Company 2000 Ltd.

Установява се от доказателствата по делото, че на интернет страницата www.segabg.com, на 01. 11. 2018 г. е публикувана статия със заглавие „Скандалът с европрограма „Е.“ се разраства“, а на 25. 09. 2019 г. статия със заглавие „Как затихва един скандал за конфликт на интереси“. В статията от 01. 11. 2018 г. се съдържат данни за ищите, а именно - имена, служебно положение, професионална дейност и семейно положение. В статията като източник е цитиран просветният министър, като са изложени твърдения от автора, че разполага със сигнал за конфликт на интереси, докладван от служителите на ЦРЧР до изпълнителния директор на Агенцията. В статията със заглавие „Как затихва един скандал за конфликт на интереси“ от 25. 09. 2019 г. се съдържат отново данни за ищите, като се твърди, че при усвояване на европейски средства, няколко души в роднински връзки помежду си печелят проект след проект, като един оценява, друг партнира, а трети се явява директен бенефициент, като е посочено, че в схемата са преподавателката от УНСС и близка на М. и В. А. А. П. в ролята на оценител на проекти, както и нейният бъдещ съпруг Д. К. като „международен партньор“ на същите проекти чрез своите фирми, регистрирани в Л..

По делото е представен заверен препис от статия, публикувана на 30. 07. 2019 г. на интернет страницата capital.bg, със заглавие „Министерство за Освобождаване на Неудобните“, с подзаглавие „МОН и Центърът за развитие на човешки ресурси са махнали няколко служители, сигнализирали за схеми с европейски фондове“. В нея се посочва, че преди няколко месеца изданието е разказало за „откровен конфликт на интереси“, при който „една от оценителките на центъра е одобрявала проекти на бъдещия си съпруг“, описват се и иницирираните проверки по случая. Цитиран е проверител по случая, който след подаване на сигнал за конфликт на интереси твърди, че бил освободен от длъжност, като е поместено и изявление от МОН.

Изложени са резултати от извършена проверка за наличие на конфликт на интереси от страна на ОСЕС: „проектите, оценени от А. П., са оценени в ситуация на конфликт на интереси и не би трябвало да бъдат финансирани. Разходи в размер на 633 хил. евро да бъдат оттеглени от годишния отчет на „Е.+“ и 32 хил. евро за 2017г.“ в случая нарушението е установен конфликт на интереси по смисъла на Основния финансов регламент на ЕС“. Допълва се, че Центърът не е предприел мерки за предотвратяване конфликт на интереси, въпреки препоръките на одиторите през 2015 г. Според брояча на страницата, статията е била прочетена 19 506 пъти.

Съгласно представена от ответника справка, направена на 10. 09. 2018 г. от интернет страницата на Университета за национално и световно стопанство, се установява, че качеството на оценител към ЦРЧР на А. П. е било оповестено публично на интернет страницата на университета, катедра „Икономика и туризъм“, където ищцата преподава, преди публикуване на първата по време публикация - във в. „Сега“.

Видно от представената към отговора на исковата молба статия от 31. 07. 2018 г., публикувана на страницата на ЦПО „Хотелиерска лига“ на „Виктория Груп“ АД по делото се установи, че на 31. 07. 2018 г. е станало публично известно на неограничен кръг лица обстоятелството, че между ищите е сключен граждански брак.

Представено е електронно съобщение от 01. 03. 2019 г. от Н. М., представляващ сдружение с нестопанска цел „Шанс има всеки“ - Х. до ищеца Д. К. за прекратяване на договор по проект „Инвестиции в хората, които практикуват и могат да преобразяват бъдещето си“, поради това, че към неговата организация има съмнения за нередности и измама, като ищецът „лично бил даден

на прокурор“.

Представени са писмо до сдружение „Обединени европейци“, представлявано от управителя Д. К. от 01. 06. 2020 г. и писмо до сдружение „Успехите в нас“, представлявано от управителя С. Й. от 01.06.2020 г., с които сдруженията се уведомяват за прекратяване на договорите за отпускане на финансова подкрепа с мотиви, че са налице конфликт на интереси между лице, представляващо партньорската организация по договорите, а именно представляващия дружеството London Mobility Company 2000 Ltd., с инициали ДВК и оценителя на проектното предложение - АДП.

Представени са писма от ЦРЧР до В. К., председател на ЦПО „Профишънси“ към „Аванст проджект консултинг“ ЕООД, както следва: от 08. 08. 2018 г., с което лицето се уведомява, че по отношение на него ще бъде извършена допълнителна оценка, тъй като в процеса на проверка на документи били установени факти, които представляват предпоставка за конфликт на интереси и от 29. 08. 2018 г., с което се съобщава получената оценка и включването на ЦПО в списъка с резерви.

От приетото по делото постановление от 23. 05. 2019 г. на СГП се установява, че преписка с вх. № 21379/2018 г. по описа на СГП е образувана по повод сигнал на П. К. - изпълнителен директор на ЦРЧР, като по същата е постановен отказ за образуване на наказателно производство, тъй като липсвали данни за извършено престъпление по чл. 248а, ал. 3 и чл. 282 от НК и тя е препратена по компетентност на СРП за проверка относно извършено престъпление по чл. 313 от НК, която постановява отказ за образуване на наказателно производство, преминал инстанционна проверка. В приложеното по делото писмо от КПКОНПИ от 19. 03. 2021 г. е посочено, че по отношение на ищцата А. П. образуваното производство е прекратено с Решение за прекратяване на производство № РП-603-18-006, като сигналът е изпратен на Изпълнителния директор на ЦРЧР за предприемане на необходимите действия по компетентност, с указания след приключване на проверката КПКОНПИ да бъде уведомена за резултатите от същата.

От представеното по делото копие на Заповед № РД-5-2019-00-166/01. 07. 2019 г. се установява, че от 02. 07. 2019 г., ответникът ЦРЧР е прекратил служебното правоотношение с лицето К. Б., главен експерт в дирекция „Акредитация, мониторинг и проверки“.

В представения Одитен доклад на Изпълнителна агенция „Одит на средствата от ЕС“ към Министерство на финансите от 11. 03. 2020 г., извършен в периода м. 11. 2019 г. - м. 02. 2020 г., са формирани препоръки във връзка с констатирани пропуски, а именно: слабости в процедурата за администриране на сигнали за нередности и измами, недостатъци в процедурата за извършване на проверка на декларациите на оценителите, които зискват предприемане на действия с цел минимализиране на риска от конфликт на интереси при оценка и селекция на проектни предложения. В представения Одитен доклад от 13. 03. 2019 г., извършен в периода м. 01. 2019 г. - м. 02. 2019 г. се констатира слабости в контрола върху оценителния процес по отношение на избягване на конфликт на интереси, както и слабости в процедурата за администриране на сигнали за нередности и измами. Във връзка с одитния доклад, Европейската комисия е дала становище, че последният е достатъчно основание за прекратяване на конкретните проекти и възстановяване на съответните суми, като са дадени указания за завеждане на дела за възстановяване на средствата по програмата, които са неправилно изплатени и използвани. В становището на Европейската комисия се посочва още, че въпреки отказа на прокурора да образува наказателно производство срещу ищците, и въпреки че действията са се случвали преди брака на двете лица, е очевидна хипотезата на конфликт на интереси и обстоятелството, че двете лица са били близки преди сключването на брака. Установява се също, че във връзка с писмото от 28. 10. 2019 г., от Европейската комисия е издадено дебитно известие № [ЕГН], съгласно което

ЦРЧР следва да възстанови на Европейската комисия сума в размер на 867 710 евро, като видно от представените по делото доказателства, същите са заплатени от ЦРЧР на 24. 01. 2020 г.

По делото е прието изпратено от СГС заверено копие на искова молба с вх. № 54338/16. 06. 2020 г., въз основа на която е образувано от А. П. и Д. К. гр. д. № 5311/2020 г. по описа на СГС, състав I-3, в което се иска осъждане на ответника да заплати на ищците общо за двата сумата от 32 1717,70 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди от разпространение на неверни и позорящи твърдения в медиите - в. „Сега“, в. „Капитал“ и телевизия „Е.“.

От разпита на свидетелите С. Б. и Е. Х., проведен в производството по гр. д. № 21411/ 2021 г. по описа на СРС, се установява, че на разпространената информация в информационните сайтове на в. „Сега“ и в. „Капитал“, както и на интервю на К. Б. в медиите, ищците реагирали много тежко и трудно го преживели. В процесния период П. е трябвало да бъде спокойна, защото е била в процедура по инвитро през 2018 г. и 2019 г., като имало успешен опит през 2020 г., а неуспешните опити били по време на статиите. Установява се, че ищците А. и Д. претърпели негативни емоционални състояния вследствие на интервю на К. Б. при Л. К.. Имали високо кръвно налягане, безсъние и паник-атаки, които продължавали в значителен период от време, като всичко това се отразило и на репутацията им.

От представеното по делото копие на удостоверение с изх. №789/26. 11. 2020 г., издадено от Телевизия „Е.“ се установява, че предаване с участието на К. Б., служител на ответното дружество, е излъчен на 04. 03. 2020 г.

По гр. д. № 21411/ 2021 г. по описа на СРС е изслушано заключение на вещо лице по допуснатата компютърно-техническа експертиза, неоспорено от страните. От заключението е установено, че записът от предаване „Честно казано“ с водеща Л. К., излъчено на 04. 03. 2020 г. по телевизия „Е.“ е автентичен, като записът е обособен в пет части. Втора и трета част са озаглавени „Орда от проверяващи“, като в тези части участие са взели К. Б. и В. Н., които първоначално са представени като служители на ЦРЧР, като в тринадесетата минута от излъчване на записа се изписва надпис В. Н. - журналист. В хода на интервюто става ясно, че същите вече не са в правоотношение с ответника. Вещото лице е възпроизвело в констативно-съобразителната част на експертизата подробно описание на репликите от записа и кадри, на които се виждат участниците в него, както и кадри на излъчени по време на предаването репортажи.

Съгласно указанията, дадени с Решение № 13427/10. 12. 2024 г. по адм. д. № 3997/2024 г. по описа на Върховния административен съд, в хода на съдебното производство е разпитано вещото лице П. П., изготвил съдебно-техническата експертиза по гр. дело 21411/2021 г. по описа на Софийския районен съд, която е приобщена и по настоящото дело и на която съдът се довери, тъй като е изготвена от компетентно вещо лице и отговаря в пълнота на поставените задачи.

При новото разглеждане на делото ответникът е представил доказателства – длъжностна характеристика на К. Б., Вътрешни правила за мерките за защита на личните данни Центъра за развитие на човешките ресурси, утвърдени със Заповед № РД-12-28/ 31. 10. 2019 г. и декларация за конфиденциалност от 14. 09. 2018 г., подписана от К. Б..

При така установеното от фактическа страна, съдът приема от правна страна следното:

Предявеният осъдителен иск е с правно основание чл. 82, § 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО във вр. с чл. 39 от ЗЗЛД и чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/. Нормата на чл. 82, § 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679 предвижда възможност всяко лице, което е претърпяло материални или нематериални вреди в

резултат на нарушение на този Регламент, да получи обезщетение от администратора или от обработващия лични данни за нанесените щети. Съгласно чл. 39, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по Регламент /ЕС/ 2016/679 и по този закон субектът на данни може да обжалва действията и актовете на администратора и на обработващия лични данни пред съда по реда на АПК, както и да иска обезщетение за претърпените от него вреди вследствие на неправомерно обработване на лични данни.

Предвид препратката на чл. 39, ал. 1 от ЗЗЛД и чл. 82, § 6 от Регламент /ЕС/ 2016/679, искът за обезщетение следва да бъде разгледан по реда на Глава единадесета АПК, като за неуредените въпроси на имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на ЗОДОВ.

Съдът приема, че предявените искове са процесуално допустими за разглеждане в настоящото производство, доколкото се претендира неимуществените вреди да са настъпили от незаконосъобразно бездействие на ответника - администратор на лични данни, изразяващо се в неизпълнение в достатъчна степен на задължението установено в чл. 24 и чл. 32 от Регламент /ЕС/ 2016/679, да въведе подходящи технически и организационни мерки, за да гарантира и да е в състояние да докаже, че обработването на лични данни се извършва в съответствие с изискванията на Регламента.

Разглеждани по същество, исковите претенции са неоснователни.

В разпоредбата на чл. 4 от ЗОДОВ се урежда материалноправният режим на отговорността с препращане за неуредените въпроси към гражданските закони - § 1 от Заключителните разпоредби. В този смисъл искът по глава XI АПК се основава на фактическия състав на неправомерното увреждане: 1/ наличие на незаконосъобразен акт, действие или бездействие на административен орган или длъжностно лице - администратор на данни, осъществяващи нарушение на правилата, установени в Регламент /ЕС/ 2016/679 по отношение на защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни, както и на правилата по отношение на свободното движение на лични данни; 2/ реално причинена вреда, която от своя страна 3/ да е в причинна връзка с незаконосъобразните актове, действия и/или бездействие - т.е. да е тяхна пряка и непосредствена последица.

С Определение № 2007/20. 01. 2025 г. за насрочване на делото в открито заседание, съдът е указал на ответника, че в негова тежест е да докаже липсата на два от елементите от фактическия състав на отговорността за вреди, произтичаща пряко от чл. 82, § 1 от ОРЗД, а именно - да установи липсата на нарушение по смисъла на Регламента и липсата на причинна връзка с твърдените вреди. В тежест на ответника е да установи, че не е отговорен за събитието, причинило вредата, т.е. че липсва нарушение, в причинна връзка с което са претърпени вредите.

В чл. 8, § 1 от Харта на основните права на Европейския съюз /ХОПЕС/ е признато правото на всеки на защита на личните му данни. За осигуряване на това право в Регламент /ЕС/ 2016/679 е предвидено задължение за администраторите на лични данни и за обработващите лични данни да осигурят необходимата защита на тези данни, така че да се гарантира тяхното законосъобразно обработване, в съответствие с принципите определени в чл. 5 от ОРЗД. Нормата на чл. 24 от ОРЗД задължава администратора на лични данни, като съобрази естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, както и рисковете с различна вероятност и тежест за правата и свободите на физическите лица, да въведе подходящите технически и организационни мерки, така щото да гарантира и да е в състояние да докаже, че обработването на личните данни се извършва в съответствие с Регламента и със закона. В чл. 32 от Регламент /ЕС/ 2016/679 е изведен принципът на сигурност при обработването на личните данни. Съгласно тази разпоредба администраторът и обработващият лични данни са задължени да прилагат подходящи технически и организационни мерки за осигуряване на ниво на сигурност, съобразено с риска, включително

и когато това е целесъобразно: псевдонимизация и криптиране на личните данни; способност за гарантиране на постоянна поверителност, цялостност, наличност, устойчивост на системите и услугите за обработване; способност за своевременно възстановяване на наличността и достъпа до личните данни в случай на физически или технически инцидент; процес на редовно изпитване, преценяване и оценка на ефективността на техническите и организационните мерки с оглед да се гарантира сигурността на обработването.

Регламентът не посочва конкретни мерки и способности за защита при обработване на личните данни на физическите лица, а е възприет подход, при който всеки администратор сам да определи какви да бъдат тези мерки въз основа на извършен от него анализ на риска и след като вземе предвид достиженията на техническия прогрес, разходите за прилагане и естеството, обхватът, контекстът и целите на обработването, както и рисковете с различна вероятност и тежест за правата и свободите на физическите лица.

За вреди, произтичащи от извършено обработване, което нарушава Регламента, отговорност носи администраторът и/или обработващият лични данни /чл. 82, § 2 от ОРЗД/. Съгласно § 3 на чл. 82 от ОРЗД администраторът или обработващият лични данни се освобождава от отговорност само ако докаже, че по никакъв начин не е отговорен за събитието, причинило вредата. Следователно в тежест на администратора е да установи по безспорен начин, че след преценка на естеството, обхвата, контекста и целите на обработването е идентифицирал всички рискове с различна вероятност и въз основа на това е въвел най-подходящите в конкретния случай и ефективни технически и организационни мерки за защита на личните данни. С Решение от 14.12.2023 г. по дело №С-340/2021 Съдът на Европейския съюз /СЕС/, Трети състав, е приел, че принципът на отчетност на администратора, закрепен в чл. 5, § 2 и конкретизиран в чл. 24 от Регламент 2016/679, трябва да се тълкува в смисъл, че в исково производство за обезщетение по чл. 82 администраторът носи тежестта за доказване на обстоятелството, че приложените от него мерки за сигурност по чл. 32 от Регламента, са подходящи. В съображение 74 от ОРЗД е предвидено, че администраторът следва да е длъжен да прилага подходящи и ефективни мерки и да е в състояние да докаже, че дейностите по обработването са в съответствие с настоящия регламент, включително ефективността на мерките. Тези мерки следва да отчитат естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, както и риска за правата и свободите на физическите лица. Според съображение 146 от Регламент /ЕС/ 2016/679 администраторът или обработващият лични данни следва да бъде освободен от отговорност, ако докаже, че по никакъв начин не е отговорен за вредите.

Настоящият решаващ състав приема, че по делото не се установи по безспорен начин, че посочените в исквата молба лични данни на ищците са разпространени публично именно от Центъра на развитие на човешките ресурси.

Няма спор между страните и по делото се установява, че служителите на ответното дружество в дирекция „Акредитация, мониторинг и проверки“, сред които лицето К. Б., са имали достъп до имената на оценителите по проектните предложения, както и до дружествата - партньори по проектите, техните представители, както и до дружествата бенефициери по проектите. Установи се, че по повод и при изпълнение на възложената работа, експертите в дирекцията са изготвили доклад във връзка с констатиран конфликт на интереси, който доклад е бил представен на Изпълнителния директор на „Центъра за развитие на човешките ресурси“.

С оглед на обществената дейност, извършвана от ответника и разходването на безвъзмездно предоставени европейски средства, имената на дружествата бенефициери, както и имената на партньорските организации, са публично известна информация.

Съдът не споделя твърдението в исквата молба, че нарушението при обработване на личните

данни на ищците е във връзка с разпространението на информацията за качеството оценител на А. П. по определени проектни предложения. Съгласно ръководството за оценители, имената на оценителите не се обявяват публично, за да се осигури тяхната независимост. Следва да се има предвид, че извършването на първото твърдяно противоправно действие, изразяващо се в разпространението на тази информация за А. П. е на 01.11.2018 г. Качеството на оценител на А. П. обаче вече е било публично достъпно от интернет страницата на Университета за национално и световно стопанство още на 10. 09. 2018 г., което се установява от разпечатка на интернет страницата на УНСС и която информация предхожда статиите във в. Сега и в. Капитал.

Данните за сключен граждански брак между ищците са били налични и на интернет страницата на ЦПО „Хотелиерска лига“ на „Виктория груп“ АД още на 31. 07. 2018 г., за което обстоятелство страните не спорят.

Данните за участие на Д. К. в различни търговски дружества са били налични както във фирмения регистър на О. кралство, така и в Търговския регистър и регистъра на ЮЛНЦ.

Поради това не може да се приеме по безспорен начин, че информацията за ищците, разпространена чрез статията във в. „Сега“ е получена от служители на ответника ЦРЧР, тъй като посочените данни са били публикувани и от други източници още преди 1. 11. 2018 г. Изрично в статията се цитират изказвания на просветния министър, като се посочва, че докладът на служителите на ЦРЧР е изпратен до Изпълнителния директор на ЦРЧР, както и до Министерството на образованието и науката. В статията се твърди, че вестникът разполага с доклада, но не се изяснява дали е получен от служителите на ответника или от служители на министерството. Липсват каквито и да било доказателства, че данните, които са били публикувани в медиите и са станали публично достояние, са били оповестени именно от служител на ответника. Предвид изложеното съдът приема, че по делото не се доказва публично разпространената информация, цитирана в гореизброените медии, да е получена от служители на ответното дружество, предвид това, че с доклада разполага не само ответникът, но и Министерството на образованието и науката.

Освен това съгласно чл. 37а от ЗЗЛД, администраторът или обработващият лични данни може да откаже пълно или частично упражняването на правата на субектите на данни по чл. 12 - 22 от Регламент /ЕС/ 2016/679, както и да не изпълни задължението си по чл. 34 от Регламент /ЕС/ 2016/679, когато упражняването на правата или изпълнението на задължението би създавало риск за 1. националната сигурност; 2. отбраната; 3. обществения ред и сигурност; 4. предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложените наказания, включително предпазването от и предотвратяването на заплахи за обществения ред и сигурност; 5. други важни цели от широк обществен интерес и по-специално важен икономически или финансов интерес, включително паричните, бюджетните и данъчните въпроси, общественото здраве и социалната сигурност; 6. защитата на независимостта на съдебната власт и съдебните производства; 7. предотвратяването, разследването, разкриването и наказателното преследване на нарушения на етичните кодекси при регулираните професии; 8. защитата на субекта на данните или на правата и свободите на други лица; 9. изпълнението по гражданскоправни искове. Съгласно чл. 37г, ал. 2 от ЗЗЛД, условията и редът за прилагане на ал. 1 се определят със закон и в съответствие с чл. 23, параграф 2 от Регламент /ЕС/ 2016/679.

В конкретния случай именно във връзка с възникнал конфликт на интереси, свързан с ищците А. П. и Д. К., е изготвен доклад, който е изпратен и на Министъра на образованието и науката. Поради това не би могло да се приеме, че разпространението на личните данни на ищците чрез изпращането им на Министерството на образованието и науката се е осъществило по

неправомерен начин.

Другите статии, които ищците посочват и в които са цитирани сведения от сигнала от служители на ответника, са както следва: във в-к „Капитал“ на 8. 02. 2019 г. със заглавие „Колко тихо могат да се „усвояват“ еврофондове“, със заглавие в хартиеното издание на вестника „Има още нещо гнило на „Графа“; публикация от 30. 07. 2019 г. в електронното издание на в-к „Капитал“ със заглавие „Министерство за Освобождаване на Неудобните“; статия във в-к „Сега“ от 25.09.2019 г. със заглавие „Как затихва един скандал за конфликт на интереси“; публикация в сайта Novini247.com от 29.09.2019 г., която препраща към друга статия на в-к „Сега“ със заглавие „Още един бивш служител по програма „Е.+“ се оплака от натиск“. Ищците твърдят също така, че в предаването „Честно казано“ с водеща Л. К., излъчено на 4. 03. 2020 г. по телевизия „Е.“ са взели участие К. Б. и В. Н., които първоначално са представени като служители на ЦРЧР, като в тринадесетата минута от излъчване на записа се изписва надпис В. Н. - журналист. От посочените публикации, тези от 01.11.2018 г. във в-к „Сега“ и от 08.02.2019 г. във в-к „Капитал“ са били публикувани по време, по което лицето К. Б. е работил в ЦРЧР, тъй като същият е освободен със Заповед № РД-5-2019-00-166/01. 07. 2019 г.

Следва да се посочи, че още на 14. 09. 2018 г. К. Б. е подписал декларация за конфиденциалност, с която се е задължил да съхранява, опазва и да не разгласява данни/информация, които представляват конфиденциална информация и/или такива, които биха застрашили правата и свободите на физически лица по смисъла на Регламент /ЕС/ 2016/679, до която има достъп или му е станала известна във връзка с или извън изпълнението на служебните му задължения и правомощия. Задължил се е също добросъвестно да извършва всички дейности/ да участва във всички процеси, свързани с обработка на лични данни на физически лица, като не ги прави достояние на трети лица, извън утвърдения в Центъра ред. Изрично в подписаната от К. Б. декларация е посочено, че задължението за конфиденциалност не е ограничено със срок.

Предвид това, дори да се приеме за безспорно, че предоставянето на личните данни на ищците е извършено от К. Б. или друг служител на ответника /каквото становище съдът не споделя/, не би могло да се приеме, че е осъществено без ответникът ЦРЧР да е взел необходимите мерки за защита, съгласно Регламент /ЕС/ 2016/679.

Напротив, установи се от доказателствата по делото, че ЦРЧР е приел Вътрешни правила за мерки за защита на лични данни в ЦРЧР, с което са приети технически и организационни мерки за защита на данните, оценка на въздействието върху защитата на данните; процедура по докладване и управление на инциденти. Лицата, които обработват лични данни, подписват декларация за поверителност, с която поемат задължение за неразпространение на лични данни, станали им известни във връзка и по време на изпълнение на служебните им задължения.

Според чл. 82, § 3 от ОРЗД администраторът или обработващият лични данни се освобождава от отговорност съгласно параграф 2, ако докаже, че по никакъв начин не е отговорен за събитието, причинило вредата. Администраторът/обработващият следва да установи по несъмнен начин, че е предприел подходящите и ефективни организационни и технически мерки, така че по никакъв начин не е отговорен за изтичането на личните данни на ищеца в общественото пространство, в случая чрез разпространението им в медиите.

Предвид това, съдът приема, че в конкретния случай ответникът е приложил необходимите мерки във връзка с обработването на личните данни в съответствие с Регламент /ЕС/ 2016/679. Не се установи от събраните по делото доказателства, че е налице незаконосъобразен акт, действие или бездействие от страна на ЦРЧР, осъществяващи нарушение на правилата, установени в Регламент /ЕС/ 2016/679 по отношение на защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни, както и на правилата по отношение на свободното движение на лични данни.

По делото се доказва наличието на негативни последици, вследствие на медийно разпространената информация за А. П. и Д. К.. В случая обаче не може да се приеме, че е налице причинна връзка между причинените вреди и незаконосъобразни действия на ответника в нарушение на правилата, установени в Регламент /ЕС/ 2016/679.

Горните аргументи мотивират съда да приеме, че исковите претенции са неоснователни, поради което следва да бъдат отхвърлени.

При този изход на спора, искането на представителя на ответника за присъждане на направените по делото разноски се явява основателно, поради което ищците следва да бъдат осъдени да заплатят на ЦРЧР направените разноски за адвокатско възнаграждение в общ размер на 3000 /три хиляди/ лева - по 1500 /хиляда и петстотин/ лева при първоначалното разглеждане на делото пред Софийския районен съд по гр. дело № 21411/ 2021 г. по описа на СРС, както и пред възз. гр. дело № 6699/ 2022 г. на СГС, както и 70 /седемдесет/ лева заплатена държавна такса за обжалване на Решение по адм. дело № 9711/ 2023 г. по описа на АССГ.

Следва да се осъдят ищците да заплатят на Административен съд - София град направените по делото разноски в размер на 50 лева /петдесет/ лева, представляващи заплатено от бюджета на съда възнаграждение на вещо лице, заплатено на основание чл. 20 от Наредба № Н-1/ 14. 02. 2023 г. за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица.

Така мотивиран Административен съд - София град, Второ отделение, 53 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ исковите молби на А. Д. П. и на Д. В. К. срещу Център за развитие на човешките ресурси за заплащане на сумата в общ размер на 24 000 лева - по 12 000 лева за всеки от двамата ищци, представляващо претендирано обезщетение за причинени неимуществени вреди, вследствие от засегнат субективен интерес, в резултат на предоставянето на поверителна за ищците информация, представена в публичното пространство от служители на ЦРЧР.

ОСЪЖДА А. Д. П. и Д. В. К. да заплатят на Център за развитие на човешките ресурси направените по делото разноски в общ размер на 3070 /три хиляди и седемдесет/ лева.

ОСЪЖДА А. Д. П. и Д. В. К. да заплатят на Административен съд – София град сумата от 50 /петдесет/ лева, представляваща заплатено от бюджета на съда възнаграждение на вещо лице.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИСИ от решението да се изпратят на страните.

Съдия: